

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Jany Kohoutkové a Mgr. Karla Čelíkovského v hlavním líčení konaném v Praze dne 09.01.2020 **takto:**

Obžalovaný

M. M.

nar. [redacted] v [redacted], [redacted] trvale bytem [redacted]
[redacted], adresa pro doručování [redacted]

je vinen, že

dne 25.9.2018 kolem 16:15 hod. v Praze 2 na chodníku mezi Palackého náměstím a Rašínovým nábřežím u Zítkových sadů před zraky nejméně třech kolemjdoucích svědků bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného R. V., nar. [redacted] a to tak, že se v době, kdy poškozený zastavil při jízdě na bicyklu z důvodu, že se mylně domníval, že na zemi ležící mobilní telefon vypadl při jízdě právě jemu, bez varování proti poškozenému rozběhl a udeřil jej rukou sevřenou v pěst do obličeje, přičemž vzhledem k velké intenzitě úderu poškozený upadl na zem, přičemž když na zemi zůstal v polosedě a tekla mu krev, obviněný veden úmyslem poškozeného vážně zranit poškozeného bez toho, aniž by se poškozený bránil, obutou nohou kopl s velkou intenzitou do zcela odkryté části obličeje, a tímto jednáním způsobil poškozenému povrchové oděrky ve sliznici horního a dolního rtu, otok horního a dolního rtu a nosu a otřes mozku, který si vyžádal lékařské ošetření a jednodenní hospitalizaci, přičemž poškozeného současně omezoval v obvyklém způsobu života intenzivněji po dobu nejméně jednoho týdne, a to bolestivostí a nutností dodržovat klidový režim, s celkovou dobou léčby v trvání třech týdnů, přičemž obžalovaný takto na poškozeného zaútočil, ačkoliv si musel být vědom toho, že kopem obutou

nohou přímo do obličeje a hlavy v podstatě bezbranného poškozeného s velkou razancí může poškozenému způsobit závažnější zranění již dosahující intenzity těžké újmy na zdraví, a to vážná zranění krční páteře a míchy, zlomeniny obličejového skeletu a lebky včetně nitrolebního krvácení, k čemuž však vlivem okolností nezávislých na vůli obžalovaného nedošlo, a tohoto jednání se dopustil, přestože si byl vědom toho, že byl za spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku již odsouzen, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 16.5.2018 sp. zn. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 11.8.2018,

t e d y   **jednak**   dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu tím, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, a jehož se dopustil v úmyslu zločin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo,

jednak   veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného a tento čin spáchal opětovně,

č í m ž   s p á c h a l

zločin **těžké ublížení na zdraví** podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem **výtržnictví** podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

a   o d s u z u j e   s e

Podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let** a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se nad obžalovaným stanovuje dohled PMS ČR.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se obžalovanému **stanovuje povinnost** zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu doby zkušební.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné protialkoholní léčení ve formě ambulantní**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný s tím, pro který bylo obžalovanému zahájeno trestní stíhání a pro který na něj byla podána obžaloba. Je prokázán upřímným a úplným doznáním obžalovaného, které v podstatných bodech koresponduje s popisem skutkového děje poškozeným R [REDAKCE] V [REDAKCE] byl shledán věrohodným na základě jeho potvrzení kolemjdoucími svědky D [REDAKCE] B [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] a J [REDAKCE] R [REDAKCE], spolu se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství, podle kterého vznik jednotlivých zranění koresponduje se skutkovým dějem rány pěstí a kopnutí švihem nártem do hlavy.

2. Obžalovaný se poškozenému za své špatné jednání omluvil písemným dopisem, i osobně před jednací síní v den hlavního líčení. I v jednací síni vyjádřil lítost nad svým jednáním, slíbil, že se nebude opakovat. Za příčinu všeho spatřuje jeho vztah k alkoholu, Ten řeší, absolvoval částečně pobyt na léčení [REDAKCE] kdy v říjnu 2019 podepsal revers, protože potřeboval vydělat peníze na Vánoce. V lednu se hodlá k léčení vrátit ambulantně, je domluven s lékařem ve [REDAKCE]. Zaplatil výdaje pojišťovny s léčením poškozeného a poškozenému zaslal peníze za opravu telefonu.

3. Obžalovaný popsal, že konflikt vznikl omylem, když si nevšiml, že ztratil telefon, a když si všiml poškozeného, že ho hodlá sebrat, domníval se, že mu ho chce ukrást. Pod vlivem alkoholu (orientační dechovou zkouškou hodinu a čtvrt po incidentu u ně bylo zjištěno 2,58 promile alkoholu v dechu a znalkyně-psychiatr – vyhodnotila opilost jako silnou) vyhodnotil situaci špatně, vracel se tehdy z práce v [REDAKCE] cesta vlakem trvala 15 hodin, ve vlaku s kolegou pili vodku. Mohl vypít asi 0,5 l vodky . Na [REDAKCE] přišel asi 30 minut před incidentem, šel tam přímo z vlaku. Sedl si na zídku, která odděluje nábřeží a park, a čekal na kolegu. Na poškozeného křičel „Co děláš!“ Následně šel k němu blíž a dal mu ránu sevřenou pěstí na obličej. Poškozenému se spustila krev z nosu, v podřepu ho kopl do odkryté části obličeje. Ten kop byla hloupost, ale tehda měl v hlavě, že je to zloděj a že mu ujede. Podle něj ten kop nebyl silný . Ale je jasný, že každý kop do obličeje vypadá brutálně. Tehdy měl na sobě sportovní obuv – boty na basket, kopl ho nártem.

4. Z osobního výsledku znalkyně MUDr. Moniky Cendelínové k míře opilosti a na to navazující posouzení schopností rozpoznávacích a ovládacích u obžalovaného, soud zjistil, že obžalovaný trpěl duševní poruchou - syndromem závislosti na alkoholu. V inkriminované době byl v opilosti těžkého stupně. Rozpoznávací schopnosti ve vztahu k předmětnému jednání byly zachovalé. Ovládací schopnosti byly podstatně snižené pro těžkou opilost. Schopnost odřici si užití alkoholu je u obviněného jakožto osoby s rozvinutou závislostí na alkoholu podstatně snižená. Nelze však nevidět, že obžalovaný zná účinky alkoholu na svůj organismus a mohl je i předvídat. Mohl předvídat i vliv alkoholu na své chování. Jinou forenzně významnou duševní poruchu než syndrom závislosti na alkoholu a opilost v inkriminované době u obžalovaného neshledala. Jeho schopnost odolat prvnímu doušku a kontrolovat užívání alkoholu byla podstatně snižená pro syndrom závislosti na alkoholu. V opilosti může dojít k opakování protiprávního jednání, proto znalkyně navrhla uložení ochranného ambulantního léčení.

5. Charakter zranění poškozeného pak byl posouzen na základě zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Znalec MUDr. Matěj Bílek v osobním výsledku před soudem stvrdil, že podle dostupné dokumentace poškozený V. utrpěl otřes mozku. Ve sliznici horního a dolního rtu měl povrchní oděrky, byl přítomen otok horního a dolního rtu a nosu. Oděrky a otok měkkých tkání obličeje většinou, kromě zvýšené hygieny, zvláštní léčbu nevyžadují a hojí se po několika dnech. Otřes mozku vyžaduje nejméně několik dnů na lůžku, vhodná je hospitalizace, která má i preventivní účel, protože lékařský dohled zaručuje včasné rozpoznání případné komplikace (nitrolební krvácení apod.). Poté by měl následovat poloklidový režim dva až tři týdny formou domácího léčení s postupným zatěžováním organismu. Otřes mozku bývá doprovázen bolestmi hlavy, poruchami spánku, soustředění, mohou být závratě a pocity na zvracení. Doba léčby závisí mj. na celkovém zdravotním stavu. Ve většině podobných případů trvá léčba asi dva až tři týdny.

6. Ze soudně lékařského hlediska tak zranění poškozeného hodnotil jako ublížení na zdraví. Hlava je důležitá část lidského těla. Její součástí jsou obvykle mozek, oči, uši, nos a ústa, zajišťující některé smyslové funkce; zejména chuť, čich, sluch a zrak jsou obvykle zprostředkovány pouze prostřednictvím orgánů hlavy. Hlava je s trupem spojena krční páteří. Obecně kopnutí nohou do oblasti hlavy a obličeje může dobře způsobit i závažnější poranění. Při náhlém prudkém vychýlení hlavy může také dobře dojít k vážnému poranění krční páteře a míchy. Následek takového kopnutí záleží kromě intenzity i na dalších faktorech jako je obutí útočnicka, směr kopu, místo dopadu, přítomnost jiných předmětů v okolí (kupř. stěna, podložka). V každém případě při kopu směřujícím na hlavu útočnick prakticky nemůže ovlivnit, zda vážné poranění vznikne či nikoliv. Další možná poranění hlavy, která mohou potom vzniknout, jsou zejména nitrolební krvácení, poranění důležitých orgánů jako mozku, míchy. Poškozeného by na životě samozřejmě mohlo ohrozit i například vdechnutí krve při zlomeninách obličejových kostí, k čemuž samozřejmě mohlo dojít v nyní popsané situaci, tedy kopnutím do na zemi sedící osoby.

7. Poškozený R. V. konzistentně jak v přípravném řízení, tak i u soudu uvedl, že kolem 15.00 hodin šel s kolem, které vedl, směrem k silnici Rašínovo nábřeží, byl u kde telefonicky vyřizoval nějaké povinnosti, telefon si dal do levé přední kapsy kalhot. Nasedl na kolo a začal se rozjíždět, pak uslyšel, že spadl telefon. Po pár metrech se zastavil a ohlédl se, myslel si, že mu telefon nejspíš vypadl z kapsy. Skutečně asi 3 metry za ním ležel telefon. Sesedl z kola a začal se vracet směrem k místu, kde ležel. Všiml si, že na zídce u sedí muž. Ten telefon na zemi vypadal jako telefon poškozeného, byl černý. Přišel až k místu, kde ležel, když od něj byl asi metr a začal se ohýbat, tak se ten muž rychle zvedl a pro telefon se natáhl a vzal ho do ruky. Poškozený se jej tázal, zda si je jist, že je opravdu jeho a zároveň si sáhl do kapsy, aby si ověřil, zda mu skutečně vypadl. Tak zjistil, že svůj telefon má, hned se omluvil, že to bylo nedorozumění. Ten muž se však na něho rozkřičel, sprostě nadával, že mu poškozený krade telefon. Poškozený začal ustupovat, couval, ale udělal jen pár kroků a dostal od toho muže pěstí do obličeje. Ta rána byl s rozběhem, silná. Po tom úderu spadl, neví, jestli tou ranou, nebo proto, že zavadil o kolo. Když ležel na zemi, tak do něj ten muž kopl, jeden kop obdržel určitě, kop byl do hlavy. Tekla mu krev z obličeje – z úst a nosu. Ten kop byl silný, má pocit, že silnější než ta pěst. Po tom kopu si toho už moc nepamatuje. Až následně zjistil poškození displeje mobilního telefonu, který měl v batohu a který se poškodil při pádu na zem po obdržené ráně pěstí. Výměna displeje stála 3.650,-Kč, má i fakturu za opravu na částku 3.949,-Kč, ale v té je zahrnuta i částka za čištění, kterou by do škody nepočítal. Byl hospitalizován 24 hodin, pak týden dodržoval klidný režim, což jej omezilo v plánech v práci, ale žádné finanční újmy

z toho naštěstí neměl. Po útoku se cítil zcela zdravý asi za 3 týdny. Musel do té doby omezit i sportovní aktivity. Žádné trvalé následky nepozoruje.

8. Poškozený se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 3.650,-Kč, přičemž ke spisu zaslal fotografii účtenky – faktury dokládající opravu poškozeného telefonu, jakož i fotografii samotného poškození telefonu a u hlavního líčení potvrdil, že mu na účet od obžalovaného skutečně přišlo 3.949,- Kč. Potvrdil, že se mu obžalovaný před jednací síní omluvil, popřál mu stále zdraví a on omluvu přijal.

9. Upřímnost a úplnost doznání obžalovaného koresponduje s popisem situace svědky. **J. R.** uvedl, že uviděl konflikt dvou osob. Jedna ustupovala dozadu a druhá k němu přistoupila a udeřila jej rukou sevřenou v pěst do obličeje. Ta po obdržení úderu klekla na zem. Jak se svědek ke konfliktu přibližoval, viděl, že se jedná o dva muže, z nichž ten, co poprvé útočil, po krátké chvilce toho klečícího muže kopl nohou do hlavy. Onen kop byl velmi silný. **Svědka M. K.** popsala, že útočník nějak shodil toho napadaného na zem. Ten poškozený ležel na zemi, horní část těla měl zvednutou, opíral se o loket jedné ruky, jakoby seděl. V tom okamžiku ho ten útočník kopl nohou přímo do obličeje, aniž by si obličej či hlavu poškozený zakryl. Po obdržení kopu se poškozený snažil sedat, ale byl silně otřesen a silně krvácel z obličeje a nosu. K razanci útoku uvedl, že se jednalo o velmi silný kop, jako když se kopne do míče. Popsal, že jemu se z pohledu na ten kop udělalo fyzicky špatně. **Svědkyně D. B.** prvotní útok přímo neviděla, jen to, jak jeden z mužů strhnul na zem poškozeného.. Po tomto úderu poškozenému začal hned téci krev z obličeje, nejspíše z nosu. Poškozený se jakoby schoulil a útočník jej bez jakéhokoliv důvodu kopnul nohou do horní části těla, kam přesně, to neviděla. Ten útočník pak začal volat na policii, ale zdali skutečně volal, to neví, dlouho se totiž nic nedělo, proto po několika minutách volali na policii další svědci. Útok i kop byly vedeny velkou silou. Před kopem byl poškozený schoulený a nijak se nebránil.

10. Svědci popisovali i skutečnost, že útočník byl veden v útoku přesvědčením, že jej poškozený okradl. **J. R.** popsala, že útočník stál a stále se vůči poškozenému choval agresivně. Vykřikoval něco ve smyslu: „nejradši bych ti ještě přidal ty zmrde“. Měl dojem, že je něčím ovlivněn. Vykřikoval, že mu ten napadený chtěl něco odcizit. **D. B.** popsala, že hned, když k nim přišla, řekla, co se tady děje, na což útočník odpověděl: „Ten zmrde se mě snažil okrást.“ Pak útočník na poškozeného velmi vulgárně a nesmírně agresivně křičel, že může dostat ještě víc.

11. Místo činu bylo ohledáno PČR, nebyly nalezeny jiné upotřebitelné stopy, než krevní stopy po krvácení z nosu poškozeného. Svědek **K.** svým telefonem vyfotil obžalovaného, neboť měl pocit, že do příjezdu policie může z místa utéci. Fotky jsou součástí spisového materiálu. Obžalovaný však na policii počkal, spolupracoval s ní a byl zadržen.

12. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky doložila náklady spojené s poskytnutím lékařské péče poškozeného ve výši 7.557,-Kč, přičemž se s touto částkou k trestnímu řízení připojila jakožto s nárokem na náhradu škody. Obžalovaný pak v průběhu přípravného řízení škodu poškozené pojišťovně v plné výši uhradil.

13. Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat **zločin těžké ublížení na zdraví** podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaný naplnil po stránce objektivní a subjektivní tím, že poškozeného v podstatě nečekaně a bez vážného důvodu fyzicky napadl, (poškozený se pouze k telefonu shýbal, ještě jej neměl v ruce) a to tak, že se nejprve rozběhl proti poškozenému a tohoto silně rukou sevřenou v pěst udeřil do obličeje, po čemž poškozený ztratil rovnováhu, přičemž když byl otřesený v polosedu na zemi a krvácel, obžalovaný jej veden úmyslem způsobit poškozenému již vážná zranění s velkou razancí kopl obutou nohou do obličeje. Zranění spočívající v otřesu mozku dosáhlo znalecky intenzity ublížení na zdraví podle § 122 odst. 1 trestního zákoníku, neboť si objektivně vzato pro silný otřes poškozeného a viditelné krvácení nepochybně vyžadovalo bezprostřední lékařské ošetření, když došlo k následné jednodenní hospitalizaci poškozeného, a současně poškozeného omezovalo v obvyklém způsobu života, a to bolestivostí a nutností dodržovat klidový režim v době nejméně jednoho týdne a poloklidový režim až do doby tří týdnů. Způsob, jakým však byl veden útok proti poškozenému spočívající v kopnutí obutou nohou s velkou razancí přímo do hlavy, potažmo obličeje, a to v době, kdy se poškozený nacházel na zemi a nijak se ani v důsledku otřesu nebránil a kopnutí proto nečekal, však nasvědčuje tomu, že obžalovaný musel být, a to i s ohledem na to, do jaké oblasti těla poškozeného kopl, minimálně srozuměn s tím, že poškozenému mohou být způsobena zranění již dosahující intenzity těžké újmy na zdraví spočívající v poškození důležitého orgánu, tj. mozku, páteře či míchy či zlomeniny lebky či skeletu obličeje, které by si současně vyžádaly delší dobu léčby. Ke způsobení vážnějšího následku však u poškozeného objektivně nedošlo, avšak stalo se tak, jak potvrdil i znalec, již vlivem okolností nezávislých na vůli obžalovaného, tj. v podstatě dílem šťastné náhody, neboť jinak byl způsob útoku k jejich vzniku způsobitelným. Z důvodu absence vzniku vážnějších zdravotních následků, které by bylo lze podřadit pod kategorii těžké újmy na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. e), písm. i) trestního zákoníku, jejichž vznik však reálně hrozil, se tedy ve věci jedná o pokus podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

14. Obžalovaný v jednočinném souběhu spáchal přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný na poškozeného výše popsáním způsobem fyzicky zaútočil přímo na ulici jakožto místu veřejnosti přístupném, tj. místu, kam má přístup blíže neurčený okruh osob, a rovněž před zraky nejméně třech přítomných svědků, tj. ve smyslu § 117 písm. b) trestního zákoníku veřejně, naplnil po stránce objektivní i subjektivní znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1tr. zákoníku. O kvalifikovanou skutkovou podstatu odst. 2 písm. a) citoavného ustanovení trestního zákoníku, tedy o naplnění znaku spočívajícího v opětovném spáchání tohoto činu se v tomto případě jedná proto, že obžalovaný se dopustil přečinu výtržnictví, ačkoliv si byl vědom, že již byl za tento trestný čin v minulosti odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 16.5.2018 sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 11.8.2018.

15. Souběh skutkových podstat trestných činů těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je dán a odůvodněn tím, že obžalovaný svým jednáním, respektive jediným skutkem zasáhl dva různé objekty dvou skutkových podstat

trestných činů, a to jak lidské zdraví v případě zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, tak zájem na řádném a nerušeném občanském soužití lidí, jde-li o skutkovou podstatu trestného činu výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku.

16. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k jeho sebereflexi projevené v hlavním líčení. Jako polehčující okolnosti obžalovanému nemohl přičíst, že spáchal trestný čin poprvé a v silném rozrušení. Tedy pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Byl však stížen duševní poruchou, kterou hodlá úspěšně léčit. S tím mu pomůže aktivní družka a kvalitní práce. Jako přítěžující okolnost soud musel akceptovat skutečnost, že trestný čin spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 16.5.2018 sp. zn. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 11.8.2018, ve které byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 2 měsíce, s podmíněným odkladem na 1 rok., tj. do 11.08.2019. Skutek se stal 16.11.2017 tak, že obžalovaný svou přítelkyní D. [REDAKCE] R. [REDAKCE] v nočních hodinách, poté co jí na ulici rozbil její telefon, kopl nohou do hýždí. I v té době byl opilý (2,61 promile on, 1,46 promile přítelkyně). Tehdy ještě nebyl jeho duševní stav zkoumán. Obžalovaný se chce podrobit ochrannému léčení, našetřil a uhradil náhradu škody oběma poškozeným.

17. Obžalovanému tak mohl senát uložit ještě úhrnný výchovný - podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, při samé spodní hranici sazby § 145 odst. 1 tr. zákoníku, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě zločinu i způsobu jeho spáchání v trvání 4 let. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem, a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalovanému důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinil spáchaný přečin, přičemž se mu tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude, a že se na obžalovaného bude hledět, jako kdyby nebyl odsouzen. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu. **Senát zkušební dobu zostřil dohledem** Pprobační a mediační služby ČR nad chováním obžalovaného, obžalovanému uložil během něj podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu doby zkušební.

17. Pro uložení ochranného protialkoholického léčení podle § 99 odst. 2 písm. b) nestačí pouhé zjištění, že pachatel spáchal trestný čin v opilosti anebo v souvislosti s požíváním alkoholu. Ochranné protialkoholické léčení je možno uložit jen tehdy, když se současně zjistí, že jde o pachatele, u kterého má nadměrné požívání alkoholických nápojů povahu choroby (R 15/1973-II). U pachatele, který se oddává zneužívání návykové látky, může soud uložit ochranné léčení podle § 99 odst. 2 písm. b) nejen v případech, kdy spáchal trestný čin přímo pod vlivem návykové látky nebo při jejím vlastním zneužívání, ale i tehdy, spáchal-li jej pouze v souvislosti s jejím zneužíváním. Soud respektoval znalecký závěr o nutnosti uložit ochranné léčení, jehož nutnost spatřuje i obžalovaný, je pro něj motivován a tak podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr.

zákoníku senát obžalovanému **uložil ochranné protialkoholní léčení ve formě ambulantní**. Účelem ochranného léčení je terapeutické působení na obžalovaného s cílem zajistit patřičnou ochranu společnosti, ale stejně tak je účelem poskytnout obžalovanému odbornou lékařskou péči a tím příznivě ovlivňovat jeho další život.

18. Soud neuložil obžalovanému peněžitý trest, který byl navrhován státním zastupitelstvím, neboť peněžitý trest představuje typický druh majetkové trestní sankce a je určen zejména k sankcionování pachatelů, kteří se dopustili trestné činnosti, kterou si opatřili neoprávněný majetkový prospěch, anebo o takový majetkový prospěch usilovali. Jeho účelem je postihnout pachatele jak na majetku, který si opatřil trestnou činností, tak i na jeho legálně nabytém majetku.

19. S ohledem na podmínky uložení peněžitého trestu podle odstavce 2 je zřejmé, že peněžitý trest lze ukládat i v případě, že se pachatel dopustil trestné činnosti nemajetkové povahy. Ovšem zde je peněžitý trest trestem, který představuje alternativu ke krátkodobým trestům odnětí svobody, a to především v případech méně závažných trestných činů. Tomu tak v tomto případě není. Soud neměl za natolik prokázané osobní majetkové poměry obžalovaného, aby mohl učinit závěr o dobytosti či nedobytnosti peněžitého trestu, zvláště, když státní zástupce navrhoval delší (6 měsíční) náhradní trest odnětí svobody. Závěr o nedobytnosti peněžitého trestu se totiž musí opírat o řádné zjištění osobních a majetkových poměrů pachatele. Zjištění těchto poměrů je nezbytným předpokladem jak pro správné stanovení konkrétní výměry peněžitého trestu, tak i pro závěr, že se peněžitý trest v konkrétním případě neuloží pro jeho zřejmou nedobytnost, i když jsou splněny všechny zákonné podmínky pro jeho uložení. Zřejmá nedobytnost by tak sama o sobě zakládala zákonnou překážku pro uložení peněžitého trestu. Peněžitý trest nelze uložit, když bude nepochybné, že ho nelze vykonat, a to ani zaplacením ve splátkách (R 22/1977-II).

P o u č e n í

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 09.01.2020

JUDr. Milan Rossi v.r.

předseda senátu